

Syften (Maqasid) med Surah 50 Qaf

Sura Qaf är den femtionde suran enligt den 'uthmaniska ordningen i mushafen, och den trettiofjärde enligt uppenbarelsens kronologi. Den uppenbarades efter sura *al-Mursalat* och före sura *al-Balad*. Den är helt mekkansk; Ibn 'Atiyya säger: "Enligt enhällighet bland uttolkarna." Den består av **45 verser**.

Ibn Kathir säger:

"Denna sura är början på *al-mufassal* enligt den korrekta uppfattningen... Vad vanligt folk säger, att *al-mufassal* börjar från 'Ammā (an-Naba'), saknar grund och har inte sagts av någon erkänd lärd. Beviset är vad Aws ibn Hudhayfa berättade: Jag frågade Profetens följeslagare hur de delade in Koranen i avsnitt. De sade: tre, fem, sju, nio, elva, tretton — och *al-mufassal* som ett eget avsnitt. Om du räknar fyrtioåttio suror, är den som kommer efter dem sura Qaf... Poängen är att Profeten ﷺ brukade recitera denna sura vid stora samlingar, som 'id och fredagsbönen, eftersom den innehåller skapelsens början, uppståndelsen, återuppväckelsen, återvändandet, Domedagen, räakenskapen, paradiset, helvetet, belöning, straff, uppmuntran och varning."

Dess namn

Den kallades under sahabas tid **Surat Qaf**. Muslim återger från Qutba ibn Malik:

”Profeten ﷺ reciterade sura Qaf och *al-Qur’an al-Majid* i fajr-bönen.”

Den hör till de suror som fått namn efter de inledande bokstäverna, såsom *Ta Ha*, *Sad*, *Qaf* och *Ya Sin*, eftersom varje sådan sura har en unik bokstavskombination som gör att namnet inte kan förväxlas med någon annan sura.

Muslim återger också från Umm Hisham bint Haritha ibn an-Nu‘man:

”Jag lärde mig {Qaf. Vid den ärofulla Koranen} endast från Allahs Sändebuds tunga; han brukade recitera den varje fredag på minbaren när han predikade för folket.”

Hos Abu Dawud nämns att hennes ugn och Profetens ﷺ ugn var en och samma — ett tecken på hur ofta hon hörde suran.

Ad-Darimi återger från ‘Abdullah (Ibn Mas‘ud) att han sade:

”Allt har en topp, och Koranens topp är sura al-Baqarah. Allt har en kärna, och Koranens kärna är *al-mufassal*.”

Al-Biqa‘i säger att detta sannolikt är *marfu‘* i betydelse.

At-Tirmidhi återger att ‘Omar ibn al-Khattab frågade Abu Waqid al-Laythi vad Profeten ﷺ brukade recitera under ‘id al-Fitr och ‘id al-Adha, och han svarade:

”Han reciterade {Qaf. Vid den ärofulla Koranen} och {Stunden har kommit nära och månen har kluvits}.”

Surans syften (Maqasid)

Suran behandlar de otrognas förvåning över att en varnare kommit från deras egen krets, och deras förnekelse av uppståndelsen när de sade:

{Detta är en omöjlig återkomst} (Qaf: 3)

trots att Allah skapat dem första gången. Den klandrar dem för att de inte betraktar Allahs tecken i skapelsen av himlarna och jorden och allt däremellan:

{Som en insikt och påminnelse för varje tjänare som vänder om} (Qaf: 8)

Den visar att de bevittnar hur Allah återuppväcker det döda gång på gång i växtlighet och träd:

{Sådan är återuppståndelsen} (Qaf: 11)

Sedan återger den hur tidigare folk förnekade sina profeter och därför drabbades av Allahs hot om utplåning.

Suran klargör att Allah skapat människan, känner hennes innersta tankar och är närmare henne än hennes halspulsåder. Över henne finns änglar som vakar och skriver.

Den beskriver dödens och Domedagens fasor, och människans försumlighet inför allt detta. Följare och ledare i otro kommer att tvista inför Allah; följarna skyller på ledarna, och ledarna avsäger sig ansvar. Allah säger då:

{Tvista inte inför Mig; Jag har redan varnat er. Mitt ord ändras inte, och Jag är inte orättvis mot tjänarna} (Qaf: 28–29)

Suran beskriver också de gudfruktigas eviga lycka i paradiset:

{De får där vad de vill, och hos Oss finns mer} (Qaf: 35)

Sedan uppmanas Profeten ﷺ till tålmod och lovprisning:

{Ha tålmod med vad de säger och prisa din Herre före solens uppgång och före dess nedgång. Och under natten — prisa Honom — och efter prostrationerna} (Qaf: 39)

Suran klargör att Allah ger liv och död och att allt återvänder till Honom. Den befriar Profeten ﷺ från ansvar för deras otro och befäller honom att fortsätta påminna:

{Vi vet bäst vad de säger, och du är inte satt att tvinga dem. Påminn därför med Koranen den som fruktar Min varning} (Qaf: 45)

Ibn 'Ashurs sammanfattning av surans syften

1. Att framhäva Koranens storhet.
2. Att de förnekade Profeten ﷺ eftersom han var människa.
3. Att bevisa uppståndelsen genom skapelsens tecken — himlarna, jorden, växtligheten.
4. Att jämföra Qurayshs förnekelse med tidigare folks förnekelse och varna dem för samma öde.
5. Att varna för straffet i nästa liv, från dödsögonblicket till Domedagen.
6. Att lova de troende paradiset.
7. Att trösta Profeten ﷺ och befälla honom att fortsätta sin lydnad och överlämna de förnekande åt Allahs dom.
8. Att prisa de troende som låter sig påminnas av Koranen.
9. Att fastställa att Allahs kunskap omfattar allt — även hjärtats viskningar.

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)